

Wat moet een pipowagen in het voedselbos?

Wim van Zanten

Als u de laatste weken eens over de Driftweg liep naar het bos en opzij keek naar rechts, richting de Veenendaalsestraatweg, dan zal het u opgevallen zijn, dat u daar opeens een donkerrode pipowagen met wit dak, afstekend tegen het groen van de bomen erachter, op het terrein van het voedselbos zag staan. Die is daar niet uit zichzelf naar toegerezen!

zichzelf gaan wonen, de ouders vonden het veilig als ze in hun tuin bleef wonen – in de pipowagen dus. Vandaar dat er een klaptafel en een keukenunit in zitten.

De architecten hebben hem ons gegund, omdat ze sympathiek staan tegenover voedselbossen. De prijs was redelijk en is opgebracht door een groepje donateurs. Wij hebben hem dus 'cadeau' gekregen.

De transporteur was E. van Otten uit Warnsveld. Hij heeft die pipowagen twee jaar geleden van Apeldoorn naar Schaarsbergen gebracht en nu dus naar Elst.

Op aanraden van de terreineigenaar (Landgoed Prattenburg) is de pipowagen inmiddels matgroen geschilderd, zodat hij niet meer zo afsteekt tegen het bladerdak van de bomen erachter. In september gaan jongeren onder leiding van twee kunstenaars er natuurmotieven op aanbrenge-

Een apart gedeelte van het voedselbos is afgeschermd als kwekerij. Daarin zijn appel-, peren- en pruimenboompjes geënt en verzorgd. Van de 112 enten zijn er 92 aangeslagen. Over twee à drie jaar zullen deze boompjes een vaste plaats krijgen in het voedselbos.

Op maandag 3 juni kreeg ik een oproep van Wilfred Roelink, bestuurslid van Stichting Het Voedselbos, om mee te komen helpen om een heel lange trailer met een tractor en een pipowagen erop veilig vanaf de Veenendaalsestraatweg naar de oprit van het voedselbos te loodsen. Wij, vier vrijwilligers met felgekleurde hesjes, moesten op een kleine afstand van de manoeuvrerende truck het verkeer op de weg en de beide fietspaden ophouden, omdat dat indraaien nogal wat tijd vergde.

Eenmaal op de inrit werd de pipowagen losgemaakt van zijn sjobanden en door de al aangekoppelde tractor langzaam via afrijplaten op vaste grond gezet en daarna ging het gemanoeuvrereer vanuit de tractorzitplaats verder. Die tractor duwde de pipowagen voor zich uit door allerlei bochten over slingerpaden van het voedselbos naar de plaats van bestemming. De vrijwilligers liepen voor de pipowagen uit om gemarkeerde paaltjes uit de grond te trekken en nog snel een enkele struik uit te steken, die anders door de wielen vermorzeld zou worden. Steeds moesten we de tractorchauffeur aanwijzingen geven om naar links of rechts bij te sturen, omdat hij achter die pipowagen geen overzicht had op de route.

Na anderhalf uur was de operatie met succes voltooid en werd er vrolijk op gedronken met een fles champagnecider.

Die wagen zal de medewerkers op de tweewekelijkse werkdagen (vrijdagmiddag v.a. 2 uur en/of zaterdagmorgen v.a. 10 uur) een mooie rustpauze met koffie/thee en wat lekkers bieden, maar ook bij regenbuien een schuilplaats geven.

Van binnen ziet de wagen er goed verzorgd uit met een keukentje. Er is zelfs elektriciteitsaansluiting mogelijk en bij het aanrecht kan water aangesloten worden. Over het verleden van deze pipowagen vertelt Wilfred:

'De pipowagen heeft dienstgedaan bij JCR Architecten. Zij hebben in Schaarsbergen woningen gebouwd in 'Het Verborgene Landschap', dat is het voormalige Duitse vliegveld Deelen (voor geïnteresseerden, zie <http://www.verborgenland-schap.nl/>). De bouw bestond uit projecten en de projectmedewerkers werkten in het bos en hadden schaft- en schuilgelegenheid in de pipowagen.' De wagen is dus gewend aan bos! Zij hebben hem twee jaar gebruikt. De eigenaar daarvoor was een particulier uit Apeldoorn. Dochterlief wilde op